

Tutkimus ihmisen ja Elisan mielestä

Tutkimus Elisan mielestä jatkuu edellisestä. Ratkaisevaa on ollut Neuroottisen suojausmekanismin paljastuminen. Tämä tapahtui viikonloppuna 27.9.

Elisan oli ensin ollut vaikeaa tuntea itseään vapaaksi kun hän oli ollut ensimmäisen yön yksin ja tulut sen jälkeen meille yksin. Paljastui että hän oli tuopssa yksinäisyydessä palauttanut itseleen vanhan minänsä, joka myöhemmin iltapäivällä paljastui neurootiseksi suoja-rakennelmaksi.

Ensin yllättyi hän itsekkin lukituneesta mielestään Susannan kanssa. Hän tunsi itsensä kuin vangituksi, oli peloissaan ja pelkäsi Syusannan ja meidän odotteita. Hän ei kyennyt vastaamaan Susannan tunteisiin, mutta kuitenkin tunsi samalla hätää. Pyysi minua apuun, mutten kuullut. TRuli lopulta hakemaan minut. Kun minä olin ajattelematta lausunut hänelle ” Jos kerran et tunne mitään, miksi sitten ylipäätään tulit ?” Nämä sanat laukaisivat neuroottisen minän Elisaan ja hän oitis alkoi jo uhkailla ”avaimilla” so. Transitiilla. Tilanne alkoi muuttua yhä ahdistavammaksi ja minun oli mentävä Elisan kanssa yläkertaan. Tämä Elisan tila paljastui myöhemmin Elisan varsinaiseksi neurootiseksi minäksi. Profetian sanat paljastivat lopulta Elisan neuroosin sisäisen olemuksen. Paljastui, että suuren rakentajakuninkaan persoonallisuuskerrostuman alla oli vielä toinen persoonallisuuskerrostuma. Paljastui, että tuo kerrostuma oli selviytyjän, kovuuteen itsensä pakotetun kuin köyhän kadun asukin ylpeyttä so. samaa, mitä minulla itselläni on suhteessa itseäni paremmin menestyneisiin. Herra ilmoitti, että Elisan mielessä hallitsee nk. köyhän ylpeys, että sillä tavoin hän oli pitänyt yllä minäänsä. Siitä olisi hänen nyt luovuttava. Paljastui myös, että tuolainen itsensä vertaaminen paremman osan saaneisiin ihmisiin oli alkanut hänen taideopintojensa alkuvuosista kun hän oli asunut kylmässä autossa ja ajatellut ihmisten lämpimä koteja. Tuolloin oli alkanut myös katkeruus näitä parempiosiaisia kohtaan. Sama toistui tiedostramatta kun hän saapui meidän kotimme rakkauden lämpöön. nPiilotettu kauna ja katkeruus purkautui hänen mielestään. Mielen riivaajainen sisälsi siis selviytyjän ylpeyttä, joka on herkkyyden estäjänä.

Tämän jälkeen jäivät Susanna ja Elisa joksikin aikaa kahdestaan ja minä laitoin viinejä. Sain tuolloin ensimmäisen keran varmuuden siitä, että unessa näkemäni riivaajainen aivaimineen edustaa Elisan neuroottista minää. Hengen opettamana ja ymmärykseni vahvistamana paljastui, että elisan selviy-

tyjä-minä, tuo ” KOVANAAMA” oli suojarakenelma, joka hänen oli ollut pakko rakentaa itselleen, jotta hän voisi sen suojassa selviytyä kovassa maailmassa. Menin yläkertaan ja ehdotin elisalle, että aikoisin kohdata hänen neyuroosinsa silmästä silmään. Hän suostui. Tapahtuma on äänitetty ja se ilmentää sen, että Elisa ensimmäisen kerran tunsi neuroosinsa joutuvan ikään kuin antautumaan vangiksi. Elisa ymmärsi, että tällainen herkkyyden ja rakkauden kieltävä suojarakennelma on murrettava ja avauduttava. Mielen suojauksen on siis poistuttava kun parannus tulee. Kun rakkaus tulee, osoittautuu Elisan neuroosi ”kyhäelmäksi”, joka ei edusta minkäänlaista selviytymiskykyä vaan päinvastoin todellisessa parantumisessa on neuroottiset suojarakenelmat purettava. Elisa suostui tähän ja tämän vahvistukseksi tuli profetia, joka vahvisti asian.

Kun Susanna ja Elisa olivat olleet yhdessä jonkin aikaa, alkoi minulle alakerrassa Hengen puhe ja minä tiesin, että nyt minulla on vihdoinkin tilaisuus kohdata Elisaa vallassa pitänyt neuroosi silmästä silmään. Avaimet ja Transitilla uhkaaminen paljastivat sen. Tiesin, että Elisan neuroottinen minä on oman tahdon ja pakenemiskyvyn omaava yksinään selviytyjä. Menin yläkertaan ja ilmoitin elisalle, että nyt aion kohdata Elisan neuroosin.

Tämä oli ratkaiseva keskustelu ja jälkeinpäin tullut profetia paljasti, että tämän neuroosin paljastus oli historiallisesti merkittävä tapahtuma, sillä tämän paljastamisessa yhdistyi ensimmäinen kerta profetallinen näkökyky ja ihmispsyken tuntemus.

Havainto oli siis seuraava:

Elisan neuroottisen mielen ytimenä on ollut yksinään selviytyjän minäkuva sekä siihen kietoutunut katkera ylpeys toisia kohtaan. Yksinäisyyteen ”lipuminen” ja Transitilla uhkaaminen ovat kumpikin saman neuroosin erilaisia ilmenemismuotoja. Neuroosi paljastui ihmisen oman mielen synyttämäksi suoja-rakennelmaksi, joka estää ihmisen mielen pirstoutumisen ja hänen minänsä hajoamisen.

Seuraavana viikonlopuna oli teemana se, millä tavoin Elisa kykenee vastustamaan neuroottista, sairaalloista persoonallisuutta. 1.10 tulleen profetian kautta ilmeni, että ainoa vastavoima neuroosille on Kuningattaren mieli, so. uusi persoonallisuus. Elisa saa uuden voiman ja vanhat lahjansa käyttöön. Hänestä tulee kuvataiteilija. Samalla ilmoitettiin, että kaikki hänen persoonallisuuttaan ennen koossapitäneitä rakennelmia tulee vastaamaan uudet. Tämän uuden persoonallisuuden vahvistamisessa ja luomisessa sanottiin

minun osuuteni olevan tärkeä. Elisan mieli ikään kuin ohjelmoidaan uudelleen

8.10 viikolla tapahtui kuitenkin niin, että Elisan vanha neuroosi-riivaajainen karkasi yöllä hänen minänsä vankeudesta. Laukaisijana toimi hänen tyytymättämyytensä siihen, että hän ei ollut naisena kyennyt vaikuttamaan minuun niin, että olisin "saanut". Minä puolestani olin masentunut siitä, etten minä kykene täyttämään hänen paratiisillisen seksin vaatimuksiaan. Menin lukkoon, minkä Elisa tunsi oman epäonnistumisensa merkiksi. Tällöin hänen mielestään karkasi vanha neuroosi-minä ja lyhyessä ajassa purki vihamielisyyttään ja aggressiotaan. Tämä purkautuma aiheutti minun mielessäni kauheaa vaSTAVAIKUTUKSEN. Minun epäonnistumisneuroosini aiheutti häneen kohdistuvaa aggressiivisuutta, jolla saastutin myös rukoukseni Jumalaan pyytäessäni Herraa vapauttamaan minut toivottomaksi katsomastani tehtävästä. Elisa oli vielä aamulla pyytänyt minua olemaan jättämättä minua ja minä vakuutin, että rakkaatemme tähden koetan vielä. Päivällä ollessani yksin minä kuitenkin luhistuin ja aloin vaipua täydelliseen masennustilaan jossa samalla oli vihamielisyyden tunnetta elisaan. Sotin hänelle ja hän suostui yrittämään ja oli valmis vaikka mihin. Ratkaisevaa oli se kun Elisa tunsi merirosvon aggressiivisuuteni hyökkäyksen häntä kohtaan minun verratessani häntä ja Susannaa. Silloin vammautin häntä pahemmin kuin ennen ja Elisa alkoi surra ja itkeä jo enakolta menetettyä rakkauttaan, sillä hän pelkäsi minun saavan Jumalalta luvan jättää hänet ainakin toistaiseksi. Elisa tiesi, ettei olisi kestänyt sitä vaipumatta vielä entistä elämänsäkin syvempään hautaan. Elisa sanoi tekevänsä surutyötä, joka ei olisi päättyvä koskaan.

Profetian sanat katkaisivat tämänkin kauhean meidän kummankin neuroosiminän, mieleemme riivaajaisten t65emmellyksen. Me saimme Herran edessä tehdä sovinnon. Lisäksi Herra ilmoitti lopullisesti lopettavansa Susannan ja Elisan keskinäisen kateuden ja vertailun. Se tapahtui seuraavana päivänä Kemiössä meidän vietettyämme yhteisen ehtoollisen.

Uusi, mutta kuitenkin vähämerkityksisempi Elisan neuroosiminän ja tukahdetun aggressionj purkaminen 15.10 aamulla oli aiheuttanut minulla vaipumisen aiempaa syvempään neuroottiseen masennukseen. Olin puhunut aamu-yöllä Elisalle, joka oli koettanut hillitä itseään puolen tunnin ajan kehoittaen lopulta adrenaliinia, jonka tähden hänen oli otettava viinaa.

C